

USA: Vand for en pris – af selve livet

12. april 2015 – Midt i nødsituationen med det tørkeramte Californien leverer det enorme multinationale selskab Nestlé, der sælger vand på flaske til verden, et eksempel på det, der må stoppes. Guvernør Jerry Brown har – samtidig med, at han har givet ordre til, at offentlighedens vandforbrug skal nedskæres md 25 % i Sacramento, såvel som i resten af staten – ikke lagt nogen begrænsning på Nestlés aftapning af ferskvand fra grundvandskilder i nærheden. Nestlé (alias her: Arrowhead Mountain Water Company) aftapper fortsat vand i en mængde af 80 mio. gallon (ca. 303 mio. ltr.) om året til en pris af 2 eller 3 cent pr. gallon; det tapper vandet på flaske i Sacramento og sælger det for rundt regnet 26 dollar pr. gallon til byens befolkning, der har fået begrænset sit forbrug af vand fra vandhanerne.

Dette stemmer overens med Nestlés østrigske direktør Peter Brabecks verdensanskuelse, som han i 2011 gav udtryk for, som følger:

»For menneskehedens opretholdelse ... er det vigtigste spørgsmål vand ... Vi vil løbe tør for vand, længe før vi løber tør for olie.«

»NGO'er siger, på en simplificeret måde, 'Vand er en menneskeret; det er derfor ikke en kommerciel handelsvare.' Mit svar hertil er, 'Ja, I har ret. Vand er en menneskeret. De 25 liter vand [omkr. 5 gallons, -red.], som man behøver som et minimum for at leve, er en menneskeret. Det udgør et par liter til rengøring, et par liter til at drikke, daglig hydrering og minimumhygiejne ... Ud over dette, er det ikke en menneskeret.'

Vi har behov for 25 ltr. vand pr. dag. Men vi bruger – i USA – 400 ltr. pr. person pr. dag. Så disse 380 ltr. mener jeg ikke

er en menneskeret, og det bør koste noget. Hvorfor? Fordi, hvis det ikke koster noget, vil vi ikke få de investeringer, der er nødvendige for at bruge den mest kostbare ressource på en mere ansvarlig måde ...

Hvis man ikke fastsætter en værdi for vand, vil disse [infrastruktur]investeringer ikke blive foretaget, fordi man ikke har en økonomisk gevinst ... Hvis vandet har i det mindste en anstændig pris, kan investeringen gennemføres.«

Den tydelige »lugt«, der udgår fra Brabecks erklæring, er den grundlæggende årsag til privatisering af vand: En prisstigning på vand (hvilket altid sker under privatisering, som det vises nedenfor) rammer de fattige vandforbrugere som en social forskel, idet nogle af disse helt vil miste adgangen til vand, mad eller hygiejne, blive syge eller fejlnærede, eller dø.

Befolkningsreduktion er privatiseringens *raison d'être*.

Denne oligarkes monstrøse påstand – at 1 % af det aktuelle vandforbrug udgør en »ret«, der bør stilles til rådighed af regeringer, og at tilgængeligheden af de andre 99 % af vandforbruget bør afhænge af vandets pris – har to grove løgne indlejret i sig. Den første løgn bevises hver dag af Nestlé i Sacramento. Selskabet bruger områdets naturlige vandforsyninger, ikke på en ansvarlig måde, men ekstremt skødesløst, fordi det kan indbringe en høj pris på det private salgsmarked. Dette er kort fortalt historien om privatiserede vandsystemer over hele verden i løbet af de seneste 30 år. Den høje pris afskærer mennesker med lav indkomst adgangen til vand, og muligvis også til livet, samtidig med vandspild.

Brabecks anden løgn handler om den menneskelige art. Han påstår, at menneskeheden ikke investerer tid og ressourcer i videnskabeligt og teknologisk fremskridt – som det udtrykkes gennem ny infrastruktur – med mindre det giver private investorer et højt pengeafkast. Den ekstraordinært fremragende infrastruktur til vandforsyning og vandstyring i det

amerikanske Vesten – for det meste vedkommende bygget gennem Kontoret for Genvinding, Finansselskabet til Genopbygning, Styrelsen til Fremme af Offentlige Arbejder, Det Civile Bevaringskorps og Hærens Ingeniørkorps, og som fortsattes under JFK's præsidentperiode, såvel som under daværende guvernør for Californien Pat Brown – beviser, at dette er falsk. Det, vi vil gøre for at revolutionere vandstyring omkring Stillehavsranden i fremtiden, beviser, at det er falsk. Og de historiske fiaskoer med privatisering af ferskvand beviser, at det er falsk.

Foto: Wilsonsdamningen, der stod færdig i 1924 og spænder over Tennessee-floden i staten Alabama, var den første dæmning, der kom under TVA's myndighed, som blev oprettet i 1933. Den er en af ni TVA-dæmninger på floden Tennessee.